

Bilješka.- Drugostepeni sud razmatra još dva pitanja. Kao prvo razmatra pitanje raspodjele nagrade 50% brodovlasniku i 50% posadi i smatra da je to dosta neuobičajeno, budući da obično posada dobija oko 25%, ali kako priziv nije bio uperen protiv razdiobe nagrade za spasavanje između spasavatelja, nije ocjenjivao osnovanost takve raspodjele. Kao drugo pitanje postavljalo se pitanje uzimanja u obzir poreza na dobivenu nagradu za spasavanje i tezu da li je pravično da se nagrada za spasavanje povisi za iznos poreza u interesu samog spasavanja ("the rendering of such services should not be discouraged but encouraged and greatly encouraged") i da bi to bilo pravično u međusobnom odnosu spasavatelja, koji nisu oporezovani po istom mjerilu. Lord Devlin je kod toga naglasio da ne smatra da bi se kod nagrade za spasavanje, zbog toga što se spasavanje ne procjenjuje samo po radu i vještini same akcije nego i iz gledišta javnog interesa, trebalo posebno još uvažiti i oporezovanje nagrade za spasavanje i za odgovarajućí iznos nagradu povisiti.- Ni o ovom pitanju nije se Apelacioni sud mogao izraziti meritorno, jer nije bilo priziva, ali se osvrnuo u vezi s presudama u slučaju "The Telemachus", (LLIR 1956, 2,490) i "The Makedonia", (LLIR 1957, 2,575.)

V.F.

ENGLJSKI APELACIONI SUD

Presuda od 23.II 1960.

Louis Dreyfus & Cie c/a Parnaso Cia
Naviera, S.A.Značenje izraza "otprilike" kod opcije zapovjednika u pogledu količine tereta

"Gencon" čarter-partijom naručio je čarterer (tužitelj), od broдача (tuženoga) brod D za prijevoz brašna od La Pallice u Karachi. Čarter-partija sadržavala je između ostalog "... puni i kompletni teret broда neće biti veći od 10450 tona, ni manji od 8550 tona brašna u rasutom stanju, koja će količina biti određena opcijom broдача, a u izjavi zapovjednika kod sastavljanja teretnice.... i tako nakrcan brod će poći u Karachi...." Kod dolaska broда u La Pallice zapovjednik je izjavio da je kapacitet skladišta otprilike 10400 tona. Kada je međjutim ta količina brašna dopremljena od

čarterera u La Pallice, ispostavilo se da brod ne može primiti više od 10069 tona, budući da je plovio sa zimskim nadvođjem. Čarterer je podnio tužbu na naknadu štete u visini od 155 funti, kojom svotom bi pokrio troškove otpreme preostalih 331 tone brašna, koje su ostale neukrcane zbog manjeg kapaciteta brodskih skladišta.

Prvostepeni sud zauzeo je stajalište da se zapovjednikova izjava i izraz "otprilike" ne odnosi na granice tolerancije i da je prema tome značila točno određene količine tereta. Prema tome sud je donio presudu u korist tužitelja.

Na žalbu tuženoga drugostepeni sud je preinačio prvostepenu presudu i udovoljio žalbi, smatrajući da manjak od 331 tone kapaciteta skladišta iznosi s obzirom na cjelokupnu količinu od 10400 švega 3,18%, a to je dopuštena tolerancija. Taj smisao treba dati i zapovjednikovoj izjavi "otprilike".

/LLR 1960, str.117-123/

V.F.

ENGLESKI APELACIONI SUD

Presuda od 5.V 1960.

Midland Silicones, Ltd c/a Scruttons, Ltd.

Odgovornost stivadora nije ograničena prema odredbama teretnice

Prilikom prijevoza tereta kemikalija iz SAD u London došlo je nakon iskrcaja u Londonu, nepažnjom stivadora, do oštećenja jedne bačve. Tužitelj, primalac tereta, traži od stivadora punu naknadu štete (594 funte), a stivador tvrdi da je zaštićen odredbama zakona o ugovorima o prijevozu robe morem, na temelju kojih je vozar ograničeno odgovoran za štete, što bi u ovom slučaju iznosilo samo 179 funti (500 dol.).

Prvostepeni sud je udovoljio tužbi primaoca i osuđuje stivadora na punu naknadu štete.

Drugostepeni sud odbacuje žalbu stivadora i potvrđuje presudu prvostepenog suda iz ovih razloga: